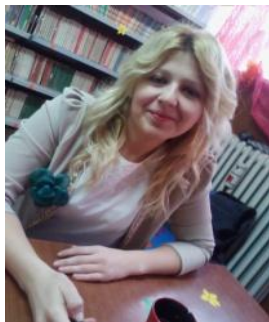


## НОВИ СЈАЈ СТАРИХ АКЦИЈА



Тамара Милутиновић, школски библиотекар

ОШ „Бранко Радичевић“, Крушевац

и-мејл: [tam1949@live.com](mailto:tam1949@live.com)

**Сажетак:** Имају ли сврху библиотеке у које нико не улази или књиге у које нико не завирује? Да ли испуњавају свој задатак самим постојањем? Како већина нас мисли да то није тачно, морамо се запитати шта ми, школски библиотекари, чувари ових школских храмова културе, можемо урадити да децу вратимо у библиотеке. Овај рад је пример праксе школског библиотекара ОШ „Бранко Радичевић“ из Крушевца.

**Кључне речи:** пример добре праксе, школски библиотекар, читалачка значка

Постојање библиотеке у школи било би неоправдано ако нико од ученика не би користио оно што се у њој налази. Такође, сматрам да би целокупна књижевност изгубила смисао уколико би немо лежала на полицама и нико од ђака не би нарушавао њен мир. Школски библиотекари, свакако, знају колико је тешко покренути ученике да се заинтересују и уђу у библиотеку, поготово ако знамо да су нам наслови на полицама неактуелни и ученицима далеки. Најпре, суочавамо се са чињеницом да је списак лектире застарео и да као такав не буди интересовање код наших ђака.

Свесни чињенице да се нешто мора променити, а како није потпуно једноставно застарелу, али свакако вредну, лектуру заменити новом, покренули смо две акције. Прва, потекла од наставнице српског језика Снежане Вујиновић, носи назив *Читалачка значка*. Велика значка, како је још зовемо у нашој школи, представља школско такмичење на годишњем нивоу. Подразумева да ученици, из сваког разреда посебно, на почетку године добијају списак књига које треба прочитати и анализирати, како би на крају године

освојили значку. Значка је најчешће диплома за ученике старијих разреда, док ученици млађих разреда добијају бецеве.

Друга акција коју спроводимо од прошлог септембра је *Читалачка значкица*, акција на месечном нивоу, намењена, пре свега, ученицима млађих разреда. Као творац читалачке значкице, у могућности сам да индиректно утичем на читалачки избор ученика. Идеја је да када ученик дође да позајми књигу, својим препорукама сугеришем који наслов би могао да узме. Настојим да прваке најпре упутим на сликовнице, затим на све књиге, које су редовна лектира, а потом и на оне које превазилазе оквир редовне лектире. Трудећи се да освоје значку, која је сваки пут другачија, ученици пристају на све моје сугестије. Наравно, морам водити рачуна о томе на ком нивоу је њихово читање како не бих погрешном сугестијом прекинула њихову жељу за читањем, коју покреће и жеља за идејно лепо осмишљеном значкицом.



Слика 1. Читалачка значкица



Слика 2. Читалачка значкица

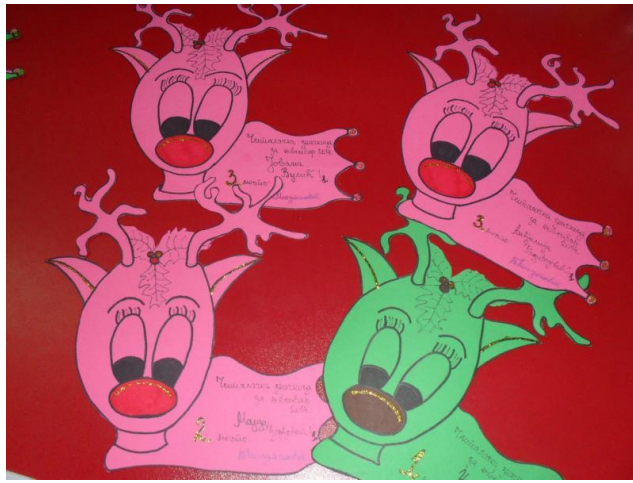
После неколико месеци спровођења акције *Значкица*, приметили смо да све више ђака жели да чита – вероватно их је покренула жеља да освоје *Значкицу*. Што се самих значкица тиче, једноставно је направити их: потребно је само да прелистате неке од креативних страна на интернету и добићете идеју. Значкице нису ни скупе за прављење, правим их од хамера у боји, украшавам маркерима и лепком са шљокицама. Оно о чему водим рачуна јесте да за девојчице буду у розе, црвеној, љубичастој или наранџастој боји, а за дечаке су зелене и плаве. Схватила сам да их то веома привлачи па сам наставила да им правим различите значке.



Слика 3. Читалачка значкица

Акција и данас опстаје, у њој учествује највише првака и другака, док су трећаци развили навику сталног читања, па сада учествују у пројектима као што су *Читалићи* и *Оштро Перце*. Ова два пројекта унела су у нашу школу нову енергију, изазов и тимски дух. Сматрам да су акције овог типа продуктивне јер дају резултате. То видим и по томе што су самоиницијативно организовали два продајна вашара на којима су сакупили новац за куповину нових књига. Наравно, књиге које смо купили нису лектире, него су актуелне и њима занимљиве. Потрудила сам се да то буду књиге о авантурама, али и о љубавима, за мало старије ђаке.

Неко каже да су акције типа *Читалачка значка* давно превазиђене. Оно што ми радимо у нашој школи јасно показује да такве тврдње нису тачне. То доказује и посећеност наше групе на друштвеној мрежи *ГФејсбук*, где објављујемо сва дешавања везана за школску библиотеку, а наши ученици радо читају и „деле" наше објаве. Истовремено су и родитељи тако боље информисани и пружају нам подршку опет доказујући да се љубав према књизи и читању не започиње у школској клупи, већ носи у срцу из родитељског дома.



Слика 4. Читалачка значкица

Препоручила бих вам да покушате у остваривању неке од сличних акција. Сигурна сам да ћете успети у својој намери да децу вратите читању, а и да свом послу дате нов смисао, а себи поклоните диван осећај испуњености дечјим осмесима.